

Til Erhvervs, Vækst- og Eksportudvalget

Jyllinge d. 1. marts 2014

Jf. Tidligere fremsendte anmodning om foretræde skal vi hermed uddybe vor henvendelse vedrørende de fremsatte forslag til ændringer af Stormflodsloven L 138.

Vi har med glæde noteret os, at Stormrådet har ændret praksis således, at man nu følger intensionerne i loven vedrørende principper for opgørelse af erstatninger af skader på ejendomme.

Vi konstaterer endvidere med tilfredshed, at lovforslaget om genhusning fortsat er aktuelt.

Endelig er der med fremsættelse af lovforslaget L138 sket en udvidelse af erstatningerne, således, at også skimmelsvamp dækkes – i lighed med muligheder i almindelige forsikringsbetingelser vedrørende tilsvarende skader.

Vi har tidligere fremsendt nogle forslag, vi meget gerne ser medtaget i forbindelse med lovrevisionen. Det drejer sig om følgende:

1. **Selvrisikoen vedrørende skader på helårsboliger bør enten bortfalde – eller ændres til et fast beløb, svarende til almindelige forsikringer.**
2. **Selvrisikoen vedrørende skader på fritids- og sommerhuse bør enten bortfalde – eller ændres til et fast beløb, svarende til almindelige forsikringer.**
3. **Selvrisikoen vedrørende løsøre bør enten bortfalde – eller ændres til et fast beløb, svarende til almindelige forsikringer.**
4. Man bør som minimum sikres et beløb, så man - uanset nedskrivningsregler - kan genanskaffe et indbo i samme stand som det skadede – f.eks. fra en genbrugsbutik.
5. Der bør kunne udbetales én sum for bygningen samlet. Skadelidte bør kunne disponere over det samlede beløb - mod behørig dokumentation. Der bør kunne udbetales kontante erstatningsbeløb svarende til udmålte erstatningsbeløb for udført arbejde af håndværkere – eller ved eget arbejde.
6. Erstatningssagerne bør håndteres af forsikringsselskaberne svarende til almindelige forsikringshændelser.
7. 1. måneds genhusning bør være dækket.
8. Anmeldelse skal ske senest 6 måneder efter skadesbegivenheden.
9. Løsøre i kældre og rum under terræn bør medtages

Motivationen for de nævnte forslag:

Ad 1, 2. & 3.

Selvriskoen er voldsom høj – i princippet uden en øvre grænse. Der lægges i det oprindelige lovforberedende arbejde vægt på, at selvriskoen skal være et incitament til at sikre boligen mod stormfloder. Formentlig har baggrunden for synspunktet været svarende til, at der er en selvrisiko ved andre forsikringsbegivenheder – undtagen de begivenheder, hvor den skadeslidte må siges at være uden ansvar som f.eks. stenlag på ruder m.v.

Den stormflod, der fandt sted den 6. December 2013, blev en overraskelse for langt de fleste. Hele det offentlige beredskab, herunder beredskabet til både at foretage redningsaktioner samt krisereditet har med al ønskelig tydelighed vist at offentlige instanser også blev overrasket.

På denne baggrund anses det for helt urimeligt, at forvente at en stormflod af denne kaliber skulle kunne være en forudsigelig begivenhed for private husejere i de berørte områder. På denne baggrund findes det derfor helt urimeligt, at fastholde den meget høje selvrisiko.

Hertil kommer, at en stor del af de stormflodsramte vil have problemer med, at låne de store beløb, da mange er teknisk insolvente og deres huse usælgelige. Netop den meget høje selvrisiko vil være en hindring for at kunne betale for tiltag, der eventuelt kan sikre boligen fremadrettet.

Ad 4:

En del – særligt pensionister – har et indbo, der er af en sådan alder at langt det meste er nedskrevet til kr. 0,-. Dette betyder, at de reelt skal anskaffe sig et helt andet indbo. Selv om der indkøbes brugte møbler og tøj m.v. betyder det, at de skal præstere et beløb af en størrelse som mange vil have problemer med at skaffe til veje for at genetablere et bare rimeligt hjem. Dvs. et startbeløb af en vis størrelse vil være rimeligt for at kunne genetablere et hjem.

Ad 5:

Erstatninger holdes typisk tilbage til hele sagen er afsluttet – dvs. både betaling til skadesbekæmpelse, genhusning, løsøre og renovering af bygninger.

Såfremt skadelidte ønsker at foretage en klage over en afgørelse af en del af erstatningen – f.eks. løsøre, kan skadeslidte komme under økonomisk pres, da betingelsen for en udbetaling er at den skadelidte godkender hele taksatorrapporten. Klager over et delbeløb bør ikke hindre at øvrigt godkendte beløb udbetales. Sker dette ydes der pression mod den skadelidte for at kunne få den skadeslidtes godkendelse af de samlede erstatninger – og i værste fald forsinke, at skadeslidte kommer i gang med at reovere boligen.

Det vil endvidere være hensigtsmæssigt, at beløbet, der er tilkendt i erstatning kan anvendes fleksibelt. HVIS en entreprise eks. bliver 5.000 billigere og en anden 5.000 kr. dyrere, må

skadelidte kunne overføre det overskydende beløb til den entreprise, der evt. er blevet lidt dyrere. Naturligvis således, at det udelukkende er det takserede arbejde, der kan udføres. Grundejerne er hårdt økonomisk belastet – og stavnsbundne med risiko for, at en ny stormflod ruinerer dem helt, da selvriskoen ved næste stormflod – med de nuværende regler - vil stige.

Det er derfor afgørende at grundejerne får en "håndsrækning" i form af muligheden for selv at renovere deres bolig – og på den måde spare penge til dækning af løssøre, der ikke kan erstattes. Dvs. en mere fleksibel løsning efterlyses.

Ad 6:

Mange er i krise på grund af katastrofen – nu hvor deres hjem er ødelagt - og har meget få ressourcer. Mange af de skadelidte kan derfor ikke at håndtere disse ofte komplicerede byggesager, de står med ansvaret for. Der vil kunne opnås væsentlige besparelser, hvis sagerne håndteres af forsikringsselskaberne ligesom de store likviditetsproblemer for de skadeslidte også vil være løst.

Mange af grundejerne i de berørte områder er teknisk insolvente, da husene er usælgelige og derfor intet værd – eller meget lidt værd - medmindre der foretages foranstaltninger, der kan hindre en tilsvarende fremtidig hændelse som stormfloden. Mange af grundejerne har ingen mulighed for at bidrage økonomisk til disse foranstaltninger - og der er skrappe begrænsninger for hvilke løsninger kommunen må finansiere.

Ad 7:

Netop den første måned er meget kaotisk, hvorfor der er behov for, at hjælpen straks kan sættes ind til genhusning. Der påføres de skadelidte mange ekstraomkostning, som f.eks. kørselsomkostninger til familie o.a. for at få hjælp. Hertil kommer ekstraomkostninger til mad, da boligen ikke kan anvendes til madlavning – samt betaling af tøjvask m.v. Den 1. Månedes genhusning kan i en sådan situation være en meget stor økonomisk belastning.

Ad 8:

Mange af de skadelidte bliver kriseramte. Et kriseforløb varer typisk i lang tid, heraf er der en chokfase på nogle dage, hvor mange har problemer med at reagere adækvat. Der er ofte forvirring og manglende erkendelse af skadens omfang og konsekvenser. Herefter indtræder en reaktionsfase, der kan vare nogle uger eller måneder. Også i denne fase kan der være store problemer med at overskue situationen. Der hersker derfor usikkerhed om alle skadeslidte indenfor de 2 måneder formår at få anmeldt deres skader. Erfaringerne med Stormrådet viser, at de er voldsomt regelbundne, hvorfor det giver store problemer at opnå dispensationer endelige fravige enten Stormrådets egne regler eller love og bekendtgørelser. Det er derfor afgørende, at der er fleksible regler der tager hensyn til, at de ramte mennesker også kriserammes.

Ad 9:

Kældre bruges i dag mere aktivt end tidligere både til aktiviteter og til opbevaring af f.eks. værktøj. Værktøj, der jo er et aktiv for den stormflodsramte ved genopbygning af huset.

Med venlig hilsen – på vegne af:

Aktionsgruppen Roskilde/Jyllinge v./

Mogens Hallager, Lars Olsen, Flemming Østergaard, Inger Kehlet

Inger Kehlet

Strandengen 42

4000 Roskilde

+45 20 90 69 99

ingerkehlet@live.dk